

„Néha azon kapom magam, hogy a dolgokra úgy nézek, mintha a nélkülem való jövőből kukkantának vissza rájuk. Minden ugyanúgy van, mint amikor még éltem. A bútorok nem moccannak, a nap is megy a maga járásán. A dolgok nem érzik a hiányomat. Érdekes. Ilyen a halál utáni élet? Még életemben kísérték.”

Frideczky Katalin Újratervezés

Irodalmi Jelen Könyvek

„Én azt hittem, mindig lesz, aki szeressen. Ez egészen mostanáig így volt. Aztán kiirtottad magad belőlem, mint ideget a fogból. Az ideg ölte fog megszürkül és törékennyé válik. Hát, itt tartok most.”

"Valaha úgy képzeltem, hogy a nagy művészek egyszersmind kiváló emberek. Azóta tudom, hogy silány minőségű emberek is tudnak magas minőségű műveket létrehozni. A lelkiük legjavát kiszívja belőlük a művészet, és csak az emberi salak marad."

"Megbecstelenítették a zongorámat. Rám kopogott a szomszéd és rendőrt hívott rám. Úgy lett a zongorámból. Azóta nem tudok játszani rajta."

"Érdekes, mindig a fényképezőgép elkattanása utáni pillanatban kacagnak fel a legfelszabadultabban az emberek. Akkor mindenkinek szép és őszinte a mosolya. A kattintás után kéne kattintani! A koncerten a ráadás szám a legoldottabb, és mindig jobban sikerül, mint az egész koncert. Miért nem áll csupa ráadásból az élet?"